

РЕШЕНИЕ

№ 18646

гр. София, 02.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4502** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е след като с решение №5298/29.04.2024г. по адм.дело № 10169/2023г. по описа на ВАС е отменено Решение №4199/23.06.2023г. на Административен съд София-град, постановено по адм. дело №11031/2022г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Административен съд София-град по жалба от „Сигротех комплект” ЕООД- [населено място], представлявано от управителя В. Й. М. срещу Ревизионен акт № Р-22220221007261-091-001/15.07.2022г., потвърден с решение № 1629/14.10.2022г. на директора на дирекция „ОДОП“ – София, с който на дружеството допълнително са установени задължения в общ размер 70 438.76 лв., в това число задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДС/ в общ размер 64 683.79лв., произтичащи от непризнато право на данъчен кредит за данъчни периоди от 02.2021г. до 04.2021г. и от 07.2021г. до 10.2021г. и лихви в размер на 5 754.97 лв. за извършени корекции на данъчен кредит. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Счита, че за реалността на доставките са ангажирани множество доказателства, както и че са извършени плащания към доставчиците. Сочи, че дружеството не следва да

търпи санкции от евентуални неуредици при доставчиците, както и че естеството на част от услугите не предполага съставянето на голям набор съпътстващи документи. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят, редовно призован, не се представява, не изразява по жалбата.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - София при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

„Сигротех комплект” ЕООД е местно юридическо лице, регистрирано по ЗДДС на 10.01.2019г. с декларирана основна дейност с код 4299 – Строителство на други съоръжения, неklasифицирани другаде. Основната дейност за ревизирания период 01.02.2021г. – 31.10.2021г. на дружеството е изработка на метални конструкции и елементи, услуги по изграждането и монтирането им на обекти на клиенти. Дружеството е ползвало за своята дейност производствена база в [населено място], [улица].

Със заповед № 3 – ЦУ - 3287 от 08.11.2021г., издадена на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК, зам. - изпълнителният директор на НАП е определил органите по приходите, за които не са прилагат правилата на чл. 7, ал.1 и чл. 8 от ДОПК. Сред тях е и С. Г. от ТД на НАП- Варна.

Със заповед № РД – 01 – 787/ 08.11.2021г. на и.д. директор на ТД на НАП София, издадена на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП и чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК и заповед № 3 – ЦУ – 3287/ 08.11.2021г. на зам. - изпълнителния директор на НАП, е наредено функциите на компетентен орган по чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК, считано от 08.11.2021г., да се изпълняват от конкретно посочени служители, сред които и С. Г. на длъжност Началник сектор Ревизии при ТД на НАП – Варна. В същата заповед е определено лицето, което да я замества при нейно отсъствие – Й. Р. А..

Със заповед № 3 – ЦУ – 3556 от 17.12.2021г. зам. изпълнителният директор на НАП е възложил на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК на служителите на ТД на НАП, посочени в заповед № 3 – ЦУ - 3287 от 08.11.2021г. на зам. - изпълнителния директор на НАП и определени от директора на ТД на НАП София със заповед № РД – 01 – 787/ 08.11.2021г. на и.д. директор на ТД на НАП София, да осъществяват производствата по ДОПК по отношение на лицата, посочени в приложението към заповедта, сред които и ревизираното лице, за които компетентната дирекция съгласно чл. 8 от ДОПК е ТД на НАП – София.

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22220221007261-020-001/17.12.2021г., издадена от Й. Р. А., действащ в качеството на заместник на С. Г. на длъжност „Началник сектор Ревизии“ при ТД на НАП – Варна, с която е възложено извършването на ревизия на „Сигротех комплект” ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.02.2021г. до 31.10.2021г. С посочената заповед е определен и ревизиращият екип. Заповедта за възлагане на ревизията е съобщена на дружеството по електронен път на 05.01.2022г. С последващи заповеди, съответно от 04.04.2022г. и от 04.05.2022г., издадени от С. Г., е удължен срокът на ревизията с по един месец (общо два месеца) до 03.06.2022г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220221007261-092-001/16.06.2022г., който е съобщен на дружеството на 20.06.2022г. По повод констатациите в доклада, жалбоподателят не е подал възражение в предоставения му 14 дневен срок.

В срока по чл.119, ал. 2 ДОПК е издаден РА № Р-22220221007261-091-001/15.07.2022г. от С. Г. и ръководителя на ревизията. С РА са възприети констатациите по РД и въз основа на тях на дружеството допълнително са установени задължения в общ размер 71 526.68лв., в това число задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер 65 680.02лв., произтичащи от непризнато право на данъчен кредит за данъчни периоди от 02.2021г. до 04.2021г. и от 07.2021г. до 10.2021г. и лихви в размер на 5 846.68лв. за извършени корекции на данъчен кредит. РА е връчен електронно на 15.07.2022 г.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – София, във връзка с която е постановено Решение № 1990/19.12.2022г., с което е потвърден. Решението е съобщено на 17.10.2022г.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-978/01.11.2022г., подадена чрез ДОДОП – София до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващото на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

С решение №5298/29.04.2024г. по адм.дело № 10169/2023г. по описа на ВАС е отменено Решение №4199/23.06.2023г. на Административен съд София-град, постановено по адм. дело №11031/2022г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Административен съд София-град с указания да се попълни констатираната нередовност на административната преписка, с доказателства, установяващи компетентност на органите, издали оспорения РА.

С оглед дадените указания са представени от ответника Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021г. на изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.8 и ал.9 от ЗНАП, е оправомощен Г. Д. – заместник изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК.

Със Заповед № З-ЦУ-3287/08.11.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП, на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК и Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021г. на изпълнителния директор на НАП, са определени органи по приходите от ТД на НАП - Бургас, ТД на НАП - Варна, ТД на НАП - Велико Търново и ТД на НАП - Пловдив, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Сред определените органи по приходи в тази заповед са : Й. Р. А. - началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – [населено място] и от С. И. Г. - началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – [населено място], както и В. М. М. – инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място].

Представена е от ответника Заповед № 3-ЦУ-787/08.11.2021г. на и.д. директор на ТД на НАП София, с която на основание чл. 11, ал.3 от ЗНАП, вр. с чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК и Заповед № 3-ЦУ-3287/08.11.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП, е наредено функциите на компетентен орган по чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК, считано от 08.11.2021г. да се изпълняват от посочени служители /органи по приходите/, за които съгласно Заповед № 3-ЦУ-3287/08.11.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Сред посочените са Й. Р. А. - началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – [населено място] и от С. И. Г. - началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – [населено място], като за двамата е разпоредено, че могат да се заместват взаимно при отсъствието на титуляра.

Със заповед № 3 – ЦУ – 3556 от 17.12.2021г. зам. изпълнителният директор на НАП е възложил на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК на служителите на ТД на НАП, посочени в заповед № 3 – ЦУ – 3287/08.11.2021г. на зам. - изпълнителния директор на НАП и определени от директора на ТД на НАП София със заповед № РД – 01 – 787/08.11.2021г. на и.д. директор на ТД на НАП София, да осъществяват производствата по ДОПК по отношение на лицата, посочени в приложението към заповедта, сред които и ревизираното лице, за които компетентната дирекция съгласно чл. 8 от ДОПК е ТД на НАП – София.

Ревизионното производство е започнало със ЗВР № Р-22220221007261-020-001/17.12.2021г., издадена от Й. Р. А., действащ в качеството на заместник на С. Г. на длъжност „Началник сектор Ревизии“ при ТД на НАП – Варна, като е определен и ревизиращият екип : С. А. Д. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място]-ръководител на ревизията и В. М. М. – инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място].

Ревизионният доклад № Р-22220221007261-092-001/16.06.2022г., е издаден от С. А. Д. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място]-ръководител на ревизията и В. М. М. – инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място].

Процесният Ревизионен акт № Р-22220221007261-091-001/15.07.2022г., е издаден от С. И. Г. - началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – [населено място] - орган възложил ревизията и С. А. Д. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място]-ръководител на ревизията.

Съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагането на ревизия. Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, РА се издава от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията. Ръководител на ревизията е този орган по приходите, посочен в заповедта за възлагане (чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК), а органът, възложил ревизията, е органът по приходите, на който са делегирани правомощията за това по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. В Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по т. д. № 10/2016 г. на ВАС изрично е прието, че "за да е налице валидно издаден ревизионен акт в общата хипотеза на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, последният следва да е издаден съвместно от две лица: 1. от органа, имащ качеството на "възложил ревизията", определен за това с акт на Директора на компетентната териториална Дирекция и 2. от орган по приходите, определен за ръководител на ревизията със заповедта за възлагането на същата. Единият е определен по силата на закона и заповедта на териториалния директор чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, а другият - от първия, въз основа на заповедта за възлагане на ревизия чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК.

В конкретният случай е безспорно, че органите по приходите, издали спорния РА

изпълняват функции на органи по приходите в ТД на НАП – [населено място] във времето на провеждане на ревизионното производство. Не е спорно също така, че ревизираното лице към същия момент е с постоянен адрес в [населено място]. На основание чл. 7, ал. 1 от ДОПК "актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция". На основание чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс по отношение на ЮЛ е териториалната дирекция на НАП по седалището на местните юридически лица. Следователно компетентни да извършат ревизия на „Сигротех комплект” ЕООД, са органи по приходите от ТД на НАП – [населено място].

В случая със Заповед № 3- ЦУ-3287/08.11.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед № РД-01-787/08.11.2021г. на директора на ТД на НАП София, на основание заповед № 3-ЦУ-ОПР-9/21.05.2021г. на изпълнителния директор на НАП за делегиране на правомощия по чл. 12, ал. 6 от ДОПК, са дерогирани общите правила за териториална компетентност на органите по приходите. Посочената разпоредба гласи, че "правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор". Основен принцип при провеждането на ревизионно производство е, че процесуалните действия се извършват от органи по приходите от компетентната териториалната дирекция, в случая по постоянния адрес на физическото лице. Изключенията от това правило са изчерпателно изброени и към тях се пристъпва при наличие на определени предпоставки. В тази връзка в чл. 10, ал. 8 от Закона за НАП е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда. Настоящият случай не покрива тази хипотеза поради липсата на представени заповеди за командироване на служители от ТД на НАП – Варна в ТД на НАП - София. С изменение на закона, обнародвано в ДВ, бр. 105 от 2020г., в сила от 01.01.2021г., е приета нова норма в разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Във връзка с последното е предвидено изключението от общите правила за териториална компетентност на приходните органи в чл. 12, ал. 6 от ДОПК. Съгласно нормативната уредба това възлагане на органи от друга /некомпетентна спрямо общите правила/ ТД на НАП могат да сторят единствено изпълнителният директор и заместник-изпълнителните директори на НАП, като упражняващи компетентност по отношение на

всички ТД на НАП, по аргумент от нормата на чл. 10, т. 1 и т. 9, вр. с ал. 2 от Закона за НАП. С оглед на гореизложената нормативна уредба и по аргумент от нормата на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК изпълнителният директор и заместник-изпълнителните директори на НАП могат да възлагат ревизии, в който случай не се прилагат правилата на чл. 8 от ДОПК (съгласно чл. 112, ал. 3 ДОПК), но нямат правомощия да оправомощават друг орган да стори това, както е сторено в настоящия случай.

С издадената заповед № 3 – ЦУ – 3556 от 17.12.2021г. на заместник-изпълнителния директор на НАП с функциите по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК е оправомощен директорът на ТД на НАП – София. На основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии, следва да бъде определен от териториалния директор на компетентната ТД на НАП /ТД на НАП - София за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо органи по приходите, които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция /в случая ТД на НАП – Варна/ и съответно не са част от подчинената му ТД на НАП - София. По аргумент от чл. 11, ал. 1 от Закон за НАП директорът на ТД на НАП няма организационни и управленски правомощия по отношение на служители в различна от поверената му ТД на НАП, които не са му подчинени. В тази връзка по силата на заповед № РД-01-787/08.11.2021г. на директора на ТД на НАП - София, с която е възложено извършването на процесната ревизия, не е предоставена надлежно компетентност за това на С. И. Г. - началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – [населено място], тъй като директорът на ТД на НАП - София не притежава компетентност за предоставяне на такава спрямо органи по приходите от друга териториална дирекция. Същият не е оправомощен и по силата на чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК, доколкото такива правомощия са предоставени на изпълнителния директор и на заместник-изпълнителните директори на НАП, без възможност за делегирането им на други органи по приходите. В този смисъл са решения на Върховния административен съд № 26/04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., № 176/09.01.2024 г. по адм. д. № 6611/2023 г., № 2127/22.02.2024 г. по адм. д. № 6952/2023 г., Решение № 2781 от 07.03.2024 г. по адм. дело № 7024/2023 г. и др.

Отделно от гореизложеното, нормата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която е приложена в случая, изисква освен да се определят със заповед на изпълнителния директор на НАП компетентните органи, за които не се прилагат чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, също така и да се обоснове причината, която налага на органи по приходите при ТД на НАП – Варна да се

възлага извършване на ревизия на дружество със седалище в [населено място]. Такива мотиви изцяло липсват, както в горепосочените заповеди на изпълнителния директор на НАП, така и в издадените в хода на ревизията официални документи, поради което не е спазено изискването на закона да бъде посочена необходимостта, наложила прилагането на изключението на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП. Нормата като изключение от общия принцип следва да се тълкува стриктно, а не разширително, тоест следва да се допуска отклонение от общите правила за компетентност на органите единствено в изключителни случаи и при доказана необходимост от това. В случая липсата на такава обосновка е достатъчна, за да бъде направен извод за неизпълнение от страна на ревизиращия екип на формалното изискване на нормата на чл. 10, ал. 9 от ДОПК за отклоняване от общата териториална компетентност на органите по приходите, визирана в чл. 7 и чл. 8 от ДОПК. Това води до извод за провеждане на ревизията и издаване на РА от некомпетентни органи. В този смисъл са решения на Върховния административен съд № 4425 от 26.04.2023 г. по адм. д. № 7761/2022 г., № 2947 от 12.03.2024 г. по адм. дело № 8751/2023 г., № 2131 от 22.02.2024 г. по адм. дело № 6767/2023 г. и др. На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ред. ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Съгласно приетото с Тълкувателно решение № 5/13.12.2016 г. по тълк. дело № 10/2016 г. на ОСС от Първа и Втора колегия на ВАС, материалната компетентност за издаване на ревизионния акт по отношение на органа, който издава заповедта за възлагане на ревизията, произтича само по силата на закона - чл. 119, ал. 2 ДОПК, а не от заповедта на териториалния директор по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК. Поради това ненадлежното възлагане на ревизия на конкретен орган опорочава изначално материалната му компетентност да издаде РА по това конкретно ревизионно производство.

Липсата както на материална, така и на териториална компетентност, на органа е съществен порок на акта, който води до изначална липса на такъв, т. е. до нищожност. В случая се касае за порок, който не може да бъде отстранен. За наличието му съдът следи служебно независимо от това дали жалбоподателят се е позовал на него. При констатиране на порок, водещ до нищожност на обжалвания акт, тя следва да бъде обявена с решението на съда, тъй като преценката за това е част от предметните предели на съдебната проверка - чл. 172, ал. 2 от АПК.

Основното разграничение на порочните административни актове в

правната теория е разделението им на нищожни и унищожяеми в зависимост от степента на порока, от който е засегнат актът. В административното право, за разлика от гражданското право, липсва конкретна норма, която да регламентира в кои случаи съответният акт е нищожен и в кои случаи е унищожяем. Широко е застъпено в съдебната практика становището, че нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки пороци, се дисквалифицират като административни актове и въобще като юридически актове и се третират от правото като несъществуващи, поради което изобщо не могат да породят, изменят или погасят права. Съдебната практика приема, че нищожни административни актове са тези, при които са допуснати нарушения на изискванията за компетентност и форма. На основание чл. 168, ал. 2 от АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК, съдът следи служебно за основанията за нищожност на оспорвания акт, дори да липсва изрично искане за това. Липсата на компетентност у издателя на оспорения РА прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предполага обявяването ѝ. Нищожният ревизионен акт не поражда правни последици, което предполага обявяването и, без да се разглежда спора по същество и без да се обсъждат доводите и възраженията на страните.

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 5 от ДОПК при обявяване на ревизионен акт за нищожен от съда се прилага чл. 173, ал. 2 АПК. В чл. 173, ал. 2 от АПК е предвидено, че извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Въз основа на горното административната преписка следва да бъде изпратена на компетентния орган по приходите при ТД на НАП – [населено място], който да съобрази при произнасянето си дадените по-горе указания по тълкуването и прилагането на закона.

Разноски по делото не са претендирани от страна на жалбоподателя, поради което не се дължат.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт № Р-22220221007261-091-001/15.07.2022г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП Варна, с който на „Сигротех комплект” ЕООД

допълнително са установени задължения в общ размер 70 438.76 лв., в това число задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер 64 683.79лв., произтичащи от непризнато право на данъчен кредит за данъчни периоди от 02.2021г. до 04.2021г. и от 07.2021г. до 10.2021г. и лихви в размер на 5 754.97 лв. за извършени корекции на данъчен кредит.

ИЗПРАЩА на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, вр. чл. 160, ал. 5 от ДОПК делото като административна преписка на Директора на Териториална дирекция на НАП– [населено място], който следва да съобрази съдържащите се в мотивите на настоящия съдебен акт задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: